

Anja Mrzlak Fajdiga

Mesec marec je bil za našo šolo poln doživetij in nepozabnih trenutkov. Narava se je začela prebujati, z njo pa tudi naša radovednost, ustvarjalnost in družabnost.

Na Pokljuki smo uživali v svežem zraku in se veselili z našim biatloncem Jakovom Fakom, ki je na tekmi zmagal. S starejšimi občani smo spletki prijetne vezi ob pogovoru, igrah in skupnih trenutkih, ki so nas spomnili, kako dragoceno je medgeneracijsko druženje.

Nekaj naših učencev iz Lepe Njive je na odru oživilo pravljичni svet Frana Levstika in Borisa A. Novaka. S predstavo *Kdo je napravil Vidku srajčico?* so dokazali, da toplina srca in dobra volja lahko premagata vse ovire.

Posebno doživetje pa je bila tudi naravoslovna šola v naravi v Fiesi. Ob šumenju valov smo raziskovali obmorski svet, spoznavali raznoliko rastlinstvo in živalstvo ter se učili o pomenu ohranjanja narave. Raziskovanje morskih skrivnosti in prijetno druženje so ustvarili spomine, ki jih bomo nosili s seboj še dolgo.

Vsak dogodek je v nas pustil poseben pečat in nas obogatil z novimi izkušnjami. Naj bo prihajajoča pomlad čas novih priložnosti, ustvarjalnih idej in še več nepozabnih zgodb!

Dogajalo se je ...

ŠOLA V NARAVI V FIESI (CŠOD BREŽENKA)

Najboljši del šolskega leta je po navadi šola v naravi. Za nas se je ta vznemirljiv teden začel v ponedeljek, 10. marca, ob osmih in deset minut, ko smo se izpred športne dvorane z avtobusom odpeljali Fiesi naproti. A že na cesti smo postali zaskrbljeni, saj je zelo deževalo. Na našo srečo je bilo ob morju lepše vreme. To smo že isto popoldne izkoristili. Potem ko smo se namestili v sobe, se seznanili s hišnim redom in pojedli kosilo, se je vse začelo.

Čez teden smo imeli več vrst aktivnosti, nekaj je bilo športnih. Spoznavali smo nordijsko hojo in lokostrelstvo. Večina nas teh dveh aktivnosti še ni preizkusila, zato je bilo še bolj zanimivo. Pri nordijski hoji smo se pred hojo s palicami morali ogreti in se nenavadnega gibanja naučiti. Prav hitro smo premikanje obvladali in lahko smo šli na krajši pohod. Med hojo smo ugotovili, da je takšen način premikanja po hribu navzgor (in tudi navzdol) precej lažji ter da je nordijska hoja prav zabavna.

Pri lokostrelstvu je bila zgodba malo drugačna. Tu smo se hitreje naučili teorije, tako da smo prav hitro šli streljat. Prvič smo streljali za vajo, drugič pa so se naši streli šteli za točke. Pri obeh dejavnostih smo uživali in se naučili novih spretnosti, ki jih ne obvlada vsak.

Druga vrsta dejavnosti so bile delo v skupinah. Pri teh dejavnostih smo pridobivali točke, ki so na koncu štele za zmago najbolj delovne skupine. Večina dejavnosti je bila povezana s samostojnim delom. Dobili smo navodila, potem pa smo se sprehajali po različnih krajih in reševali naloge. Kraji reševanja so bili okoli Fiese in Pirana.

V Piranu smo večinoma odgovarjali na vprašanja o mestu, v Fiesi, pa so vprašanja temeljila na rastlinstvu, podnebjju, kraju ... Ena naloga pa nas je ponesla na obalo, kjer smo spoznali še različne živalske vrste. Te dejavnosti so bile zabavne in poučne, lepo pa je bilo tudi to, da smo lahko bili po skupinah samostojni in smo učiteljice videli le na kontrolnih točkah.

Nekatere aktivnosti pa niso štele za točke in smo jih izvajali vsi skupaj. Opravili smo veliko pohodov, najdaljši je bil pohod do Mesečevega zaliva v Strunjanu. Peljali pa smo se tudi z ladjo Solinarko, ki nas je ponesla vse do Sečoveljskih solin. Ta izlet je bil meni med ljubšimi, saj smo imeli lepo vreme. Čas, ki smo ga preživeli na ladji je bil prijeten, v solinah pa smo lahko spoznali celo zgodovino solinarstva v Sloveniji in tudi drugod po svetu.

V petek smo se pred odhodom še malo poigrali in si skuhali školjke. Fieso smo zapustili po kosilu, v Mozirje pa smo se vrnili nekaj čez četrto uro.

Šola v naravi je bila res izjemna izkušnja, četudi smo se s katero od dejavnosti srečali že prej ali pa smo v Fiesi, Piranu in v solinah že bili. Imeli smo se zelo lepo in družili smo se lahko ves čas. Če bi bilo možno, bi šla v šolo v naravi še enkrat, a zdaj se je lahko samo še spominjam.

Eva Bevc Strašek, 7. b

MEDGENERACIJSKO DRUŽENJE

V četrtek, 27. februarja, smo imeli na šoli prav poseben obisk. Pridružil se nam je šest starostnikov, ki bivajo v Centru starejših Gornji Grad. Ob devetih smo jih pričakali pred šolo, se z njimi spoznali in se v spomin na druženje tudi fotografirali.

Skupaj smo odšli v učilnico geografije, kjer smo v skupinah prepoznavali, v kateri del Slovenije spadajo fotografije, ki smo jih prejeli, in jih nato prilepili na zemljevid. Po uri je sledila malica, potem pa smo nadaljevali v likovni učilnici, kjer smo skupaj izdelali okvir za fotografijo. Starejši so v okvir nalepili skupno fotografijo, ki so jo odnesli s seboj v dom.

Sledil je še kulturni program, v katerem smo jim prikazali delček naše kulturne ustvarjalnosti. Zaigrali smo Protideženo juho, šolski bend pa je zapel in zaigral pesmi Vem, da danes bo srečen dan, Slovenskega naroda sin, Čebelice ...

Po proslavi smo se poslovili, vsi bogatejši za izkušnjo druženja. Starejši so bil nad dopoldnevom navdušeni, prav tako pa tudi mi, ki smo v njihovi družbi preživeli prijetno dopoldne.

Neva Planovšek, 6. a

IZLET NA POKLJUKO – BIATLON

V četrtek, 13. marca, smo si učenci iz 8. in 9. razreda, ki smo to želeli, ogledali tekmo svetovnega prvenstva v biatlonu na Pokljuki.

Iz Mozirja smo odšli ob 10.30, na Pokljuko pa prišli nekaj čez 12. uro. Ko nas je avtobus odložil, smo se sprehodili do vhoda, kjer so nas sprejeli varnostniki in nas napotili na tribune. Tam je bilo že veliko učencev iz drugih šol. Vsi smo dobili navijaške pripomočke in krofe. Organizatorji so nas pozdravili in razglasili zmagovalce natečajev. Na natečaju naša šola ni sodelovala. Po razglasitvi smo odšli v šotor, kjer nas je čakal topel čaj, ki nas je pogrel. Čas je minil v prijetnem klepetu. Malo pred začetkom tekmovanja smo se odpravili nazaj na tribune. Navijali smo, kolikor glasno smo mogli. Nestrpno smo čakali na start naših biatloncev. Tekma je bila zelo napeta, saj so se za prvo mesto borili kar trije tekmovalci. Eden izmed njih je tudi bil naš tekmovalec Jakov Fak. Na koncu je Jakov Fak pokazal svojo vztrajnost in izkušnost ter osvojil 1. mesto. Zmage našega tekmovalca smo se zelo razveselili. Na zastave, ki smo jih dobili, smo nekateri zbirali podpise biatloncev. Dve izmed naših učenk sta dobili tudi startne številke tekmovalcev.

Po razglasitvi smo počasi odšli proti avtobusu in na poti videli tudi Jakova Faka. Navdušeno smo ga pozdravili in se z njim tudi fotografirali. S Pokljuke smo odšli malo po 17 uri. Kljub dolgi poti domov, kamor smo prispeli ob 19.30, smo se imeli lepo. Bili smo utrujeni, a hkrati obogateni z novimi izkušnjami.

Nal Napotnik, 8. b

KDO JE NAPRAVIL VIDKU SRAJČICO?

Kulturno društvo Lepa Njiva se je letos odločilo, da bo k sodelovanju povabilo otroke, ki živimo v lepi Njivi in smo stari med 6 in 13 let. Z nami so pripravili predstavo Kdo je napravil Vidku srajčico?

Dobivali smo se enkrat tedensko, po pouku za približno uro in pol. Vseh nastopajočih otrok je bilo 19, in sicer: tri ovce, dva raka, tri ptice, en pajek, dva grma, otroci, mama in Videk. Videk je bil glavna oseba, ki ima tri brate in tri sestre.

Zgodba govori o dečku z imenom Videk. Živel je v revni družini s svojimi brati in sestrami, ki so ga zmerjali z žaljivkami. Imel je namreč najbolj strgano, najbolj umazano in tanko srajco. Nekega dne je odšel v gozd. Ovce so mu dale nekaj

volne, ki je bila zelo topla in mehka. To volno so razčesali grmi. Razčesano volno mu je stkal pajek, nato sta jo pajka ukrojila, ptice pa so mu jo potem sešile. Videk je dobil novo srajčico. Bratci in sestre so ga debelo gledali in občudovali.

Ta ganljiva zgodba se je odvijala na odru večnamenske dvorane Lepa Njiva.

IDEJNA ZASNOVA: Kulturno društvo Lepa Njiva

KOSTUMOGRAFIJA: Ema Žagar, Anja Goličnik, Martina Podvratnik, Ajda Oblak, Nežka Goličnik

OSEBE:

Videk – Ema Korošec
 Vidkova mama - Maja Tiršek
 Vidkovi bratci in sestre:
 - Majda – Vita Goličnik
 - Fran – Lovro Gregorc
 - Anica – Ajda Rak
 - Jure – Žan Podvratnik
 - Katka – Nuša Rak
 - Tomaž – Žan Verbuč

GOZDNA BITJA:

Ovce – Manca Irman, Ajda Fužir, Žak Podvratnik
 Grma – Metka Tiršek, Mila Teržan
 Pajek – Kaja Verbuč
 Raka – Leon Gregorc, Matija Korošec
 Ptice – Hana Korošec, Tara Irman, Mija Fužir

Otroci smo v igri zelo uživali, še bolj pa smo bili veseli bučnega aplavza, ki je sledil naši predstavi. Upamo, da bomo igro lahko zaigrali tudi učencem naše šole.

Ajda Rak, 6. b

